

ZPRAVODAJ

plzeňské diecéze

3/2022

BŘEZEN

14. února proběhla první jedinečná průhledná kůru a varhan v katedrále sv. Bartoloměje.
(Fotil Václav Beneš)

Salesiánské středisko mládeže - Lobežský park

slovo biskupa programy pro děti
divadlo koncerty workshopy
společná bohoslužba přednášky

www.bip.cz/setkanirodin

Vydali jsme se na cestu postní dobou roku 2022. Jsou to přesně dva roky, kdy 1. března 2020 ve 4 hodiny odpoledne byly ohlášeny první tři případy onemocnění koronavirem Covid 19. Jistým způsobem můžeme říci, že pro celou společnost tímto nastala jakási postní doba, křížová cesta, kterou jsme museli všichni projít a nebyla jen nějakým dobrovolně uloženým pokáním. Domnívám se, že bychom se mohli začít ptát, jestli tato doba měla nebo má i nějaké vedlejší pozitivní účinky pro nás, a to i s vědomím závažnosti bez nějakého zlehčování. Mohlo by se to stát osobním tématem letošní postní doby pro každého z nás.

Především jsme si mohli uvědomit, že díky blízkosti možnosti smrti jsme koneční zde na zemi, časově omezení. Žijeme totiž často tak, jako by smrti nebylo. Barokní kazatel prý často začínal právě tímto tématem, aby uvedl své posluchače na duchovní hlubinu. Není to ale nic morbidního. Když si uvědomíme, že jsme zde jen na čas, můžeme se naučit každý den správně využívat a užít si ho ve správném smyslu onoho „carpe diem“. Skrze jistotu vlastní smrti už na nás může svítit věčnost a skrze ni Moudrost. Tak můžeme poznávat a rozlišovat podstatné od nepodstatného a to, co je skutečně pravdivé, dobré a krásné. Klasik říká: dívat se na všechno „sub specie aeternitatis“ – z pohledu věčnosti. Učit se to.

Pak je zde to, co nám připomněl papež František: „Covid nám ukázal, že se nikdo nemůže zachránit sám.“ A přidejme: zjistili jsme, že i po přirozené strážce „nejen chlebem žije člověk“. Měli jsme všechno k dispozici k nasycení těla, ale chybělo nám setkávání, komunikace „na živo“, dotek druhého.

A když pominu možnost znovu objevovat naši zemi a krásy přírody u nás skrze omezení cestování do zahraničí, pak jsme znovu mohli objevit své staré rodiče nebo prarodiče, strachem a péčí o ně. Jsou to generace, kterým vděčíme za život a díky kterým můžeme nahlížet do pokladnice životních zkušeností.

Koronavirus nám připomněl všechny tyto podstatné skutečnosti, na které bychom s odcházející pandemií neměli zapomenout.

Postní doba je také dobou sebereflexe, pojmenováním svých slabostí, omezení, hříchů a snahou se změnit s pomocí Boží milosti a s prosbou o odpuštění. To je podstatou Ježíšova prvního kázání: „Čiňte pokání!“ nebo lépe přeloženo „Obrat'te se!“ (Mk 1,15) Kéž nám do tohoto začátku pomůže jeden starobylý příběh:

Jeden prodavač vody chodí každý den ráno k řece, naplní dva soudky a vrací se do města, aby vodu rozdělval svým zákazníkům. Jeden z těch dvou soud-

ků má prasklinu a voda z něj vytéká, druhý je zcela nový a majitel tak vydělá víc. Ten děravý soudek se cítí ponížený a svou vadou trpí. Jednoho rána se ke svému majiteli obrátí: „Vím o svém omezení, kvůli mně přicházíš o peníze. Když přijdeme do města, už jsem plný jen z poloviny. Opuště mi to.“ Následujícího rána, když sestupují znovu k řece, majitel se k soudku obrátí a říká mu: „Podívej na okraj cesty.“ Soudek odpovídá: „Je překrásný, plný květin.“ A majitel na to: „Je to díky tobě, každý den ráno ten okraj cesty zaléváš; já jsem koupil balíček semen, která jsem tam zasal. Ty, aniž bys to chtěl, je tak zaléváš.“

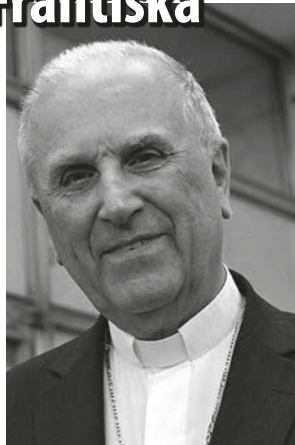
Nezapomeňme, prosím, že všichni jsme trochu rozbití, slabí a nemocní, ale Bůh, pokud ho o to poprosíme, může učinit velké věci i prostřednictvím našich slabostí.

P. Romuald Štěpán Rob

Zdiáře emeritního biskupa Františka

3. 3.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory
5. 3.	14:00	Staré Sedlo, mše svatá
6.–12. 3.		Exercicie biskupů
14. 3.	17:00	Praha, katedrála sv. Víta, mše k 9. výročí od volby papeže Františka
17. 3.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory
19. 3.	14:00	Staré Sedlo, mše svatá
19. 3.	16:00	Nové Sedlo, mše svatá
20. 3.	11:00	Chodov, mše svatá
24. 3.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory
26. 3.	14:00	Staré Sedlo, mše svatá
26. 3.	16:00	Krásno, mše svatá
31. 3.	14:00	Plzeň, Domov sv. Alžběty, mše sv. pro seniory

Napsali jste nám:

Rozdělit se o území

Na synodní schůzce jsme promýšleli, čím lze prohlubovat náš duchovní život. Vzděláváním, četbou. Povšechná konstatování však nic moc neznamenají, proto domýšlím dál. Což takhle zřídit knihovnu s půjčováním knih a časopisů z prodejny Betanie, která by sloužila jak nám věřícím, tak hledající veřejnosti? Finance na nákup knih a samotné umístění jsou pro mnohé omezené – zde by byla poskytována široká nabídka i knih nových. To potěší.

Je to jen má vize: veřejná knihovna by byla zřízena v budově plzeňského biskupství, přestěhovaná z výšky 3. patra do přízemí, hned proti vrátnici. Je tam snadný přístup z frekventovaného náměstí. V oknech obrácených ke katedrále si chodci všimnou viditelného pozvání ke vstupu, vystavené knihy lákají jak po strážce duchovní, tak k řešení všemožných lidských vztahů, též knihy pro děti. Pak už jen přítomnost osvětlené osoby, která informuje a pohovoří. A taky pár židli. Tady končí má vize.

Jednorázovým akcím, třeba Noci kostelů, se daří. Věřím, že se bude stále více dařit i dlouhodobé spolupráci a podpoře, kterou bude vedení církve poskytovat laikům, kteří potřebují pro svou drobnou misijní činnost nezištně uvolněný prostor (našlo by se více nápadů než jen knihovny). Naplní-li věřící z lavic tento prostor také svou pozornou komunikací, neformálními setkáváními a vzájemnou pomocí, pak naši bližní ze světa nás budou sami vyhledávat, protože potřebují to, co jinde nenajdou – a také je jim s námi dobře. Čeká nás běh na dlouhou trať, náročný pro všechny. K tomu nám dopomáhej Bůh!

Jana Peroutková, 83 let.

Do tohoto zpravodaje přispěli svými fotografiemi: Václav Beneš, Soňa Pikrtová, Jan Soukup a Jiří Strašek.

Co se stalo

Přihlašování na Noc kostelů 2022 bylo zahájeno.

Noc kostelů v letošním roce se bude konat **v pátek 10. června**. Zveme všechny kostely, kaple, modlitebny a sbory, jejichž církev je členem nebo přidruženým členem Ekumenické rady církví, aby se zapojily do projektu Noc kostelů. Přihlásit se můžete prostřednictvím elektronického formuláře na webu www.nockostelu.cz/prihlaskakostely.

Všechny aktuální informace najdete na oficiálním webu Noci kostelů www.nockostelu.cz.

Celostátní setkání mládeže se bude konat 9.–14. srpna 2022.

Celostátní setkání mládeže probíhá v duchu světových dní mládeže jednou za pět let. V letošním roce 2022 se bude konat v Hradci Králové a jeho tématem bude verš *Vstaň. Udělám z tebe svědka toho, co jsi viděl.* (Sk 26,16).

Celostátní setkání mládeže s kulturně duchovním programem je určeno pro mladé ve věku 14–26 let.

Případnou výjimku lze domluvit na info@celostatnisetkanimladeze.cz. Aktuální informace s možností přihlášení už dnes na <https://celostatnisetkanimladeze.cz>.

Hospic svatého Lazara v Plzni rozšířil své služby o domácí hospicovou péči v Plzni a přilehlých obcích.

Nevyléčitelně nemocný člověk tak může důstojně prožít své poslední dny doma v kruhu svých blízkých. Za pouhé první dva týdny fungování domácího hospice projevilo o jeho služby zájem více než 15 rodin, z nichž byla většina do péče i přijata.

Hejtmanka Plzeňského kraje Ilona Mauritzová rozšíření služeb Hospice svatého Lazara vítá: „Jsem přesvědčena o tom, že kvalita života každého jednotlivce by měla být zajištěna od jeho narození až do doby, kdy opouští tento svět. Právě období před tímto posledním okamžikem může být složité nejen pro něj samotného, ale i členy rodiny. Věřím proto, že pomoc v oblasti domácí hospicové péče a zázemí Hospice svatého Lazara mnoho klientů i jejich blízkých přivítá, protože zkušenosti zdejšího personálu jsou zárukou kvalitní péče na vysoké odborné úrovni. Je to záslužná činnost, která si žádá i vysokého společenského ocenění.“

Zkušenosti s doprovázením lidí v terminálním stadiu nemoci má plzeňský Hospic svatého Lazara od roku 1998. Rostoucí potřeba pokrýt domácí hospicovou péči na Plzeňsku ho vedla k uskutečnění kroku, na který se již delší dobu připravoval. Základem kvalitní péče je týmový přístup. Jak vysvětluje hlavní lékař domácího hospice Radovan Kunc: „Naši službu zajišťuje multidisciplinární tým ve složení lékařů, sester a psychosociální pracovnice, a to 24 hodin denně. Podstatou péče je umožnit nevyléčitelně nemocným lidem žít v posledních dnech, týdnech, případně měsících svého života tak, jak si přejí, bez zbytečného utrpení a strádání ve svém prostředí. Věříme, že naše odborná pomoc pacientovi i jeho blízkým vede k těmto cílům.“

„Rodině pomůžeme získat příspěvek na péči, k dispozici je také naše půjčovna kompenzačních pomůcek. Služby domácího hospice poskytujeme v okruhu 30 km od našeho sídla, pokud nám kapacity dovolí, jsme k dispozici i na větší vzdálenost. Naše profesionální podpora vedená s respektem k hodnotám a přáním pacienta pomáhá vracet umírání tam, kam přirozeně patří – domů,“ upřesnila Markéta Karpíšková, vrchní sestra domácího hospice.

Žádost o službu je možné podat na webových stránkách Hospice svatého Lazara hsl.cz. „Cena za poskytované služby činí 350 Kč za den. Ta pokrývá jen část nákladů na péči, zbytek nákladů hradíme z příspěvků od soukromých i firemních dárců. Nadále budeme rozvíjet dosavadní dobré vztahy s vedením města Plzně a Plzeňského kraje, které jsou pro nás velmi důležité. Zároveň usilujeme

o uzavření smluv na poskytování domácí hospicové péče s pojišťovnami, jejichž požadavky po stránce personální i provozní splňujeme," dodává ředitelka hospice Jiřina Helíšková.

(Tisková zpráva Hospice svatého Lazara)

Loketský kostel sv. Václava dostane díky sbírce po 80 letech nový zvon.

Do kostela svatého Václava v Lokti na Sokolovsku by se díky úsilí loketského spolku mohly opět navrátit zvony. Díky veřejné sbírce se nyní připravuje odlítí prvního z nich – zvon ponese jméno patronky českých zemí svatě Anežky.

V listopadu 2018 byl zaregistrován spolek **Loketské zvony z.s.** Iniciátorkou založení tohoto spolku byla paní Jitka Hlavsová, která si při své pouti do Santiaga de Compostely uvědomila, že – na rozdíl od mnoha jiných míst – v Lokti zvony nezvoní.

Jak prozrazuje farní kronika, před 1. světovou válkou byly v kostele sv. Václava v Lokti čtyři zvony: sv. Maria, sv. Florián, František a sanktusový zvon sv. Jan Nepomucký. Tyto zvony sloužily až do roku 1917, kdy bylo rozhodnuto o rekvizici pro válečné účely, armáda zvony použila pro výrobu zbraní. Po válce byly zvony obnoveny, ale jen do války druhé. Během té byly z Lokte tři z nich (Panna Marie, Michael a Antonín) odvezeny a zůstal jen nejmenší zvon Florián.

Cílem spolku Loketské zvony je pořízení nových zvonů a zvonkohry do kostela sv. Václava; spolek organizuje veřejnou sbírku, ale také výstavy, vernisáže, koncerty a další společenské a kulturní akce.

Díky vybraným penězům se už v roce 2019 podařilo zrenovovat nejmenší zvon sv. Floriána – zvon prošel kompletní opravou a byl opatřen elektropohonem. Pokračování sbírky, díky níž byly nashromážděny další finanční prostředky, nyní umožňuje odlítí zcela nového zvonu. Zvon bude vážit 320 kilogramů a ponese jméno sv. Anežky. Na zvonu se objeví kromě reliéfu této svěťce také jména všech lidí a spolků, kteří na obnovu zvonu přispěli.

O vytvoření zvonů se postará zvonařská dílna Leticie Vránové-Dytrychové z Brodku u Přerova. Zvonařka navrhla tři nové zvony, největší bude vážit 500 kg a nejmenší 220 kg. Zvony svou celkovou hmotností odpovídají původním, které v kostele visely do roku 1942. Laděné budou do tónů A1, C2 a D2.

Odlítí prvního středního zvonu se připravuje na březen. O měsíc později, pravděpodobně na Velikonoce, by měl být slavnostně představen veřejnosti. Zatím nebude zavěšen, v plánu je zavěsit všechny nové zvony najednou, až budou hotové.

Více informací i možnost, jak přispět, najdete na webu spolku Loketské zvony: www.loketskezvony.cz.

P. Ing. Mgr. Pavel Fořt byl s účinností k 31. lednu 2022 odvolán z funkce vedoucího Diecézního centra mládeže, kaplana pro pastorační péči o studenty vysokých škol v Plzni, spirituála pro mládež plzeňské diecéze a výpomocného duchovního Římsko-katolické farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje.

S účinností od 1. února 2022 byl ustanoven farním vikářem farnosti Karlovy Vary-Rybáře a farnosti Stanovice pod vedením P. Mgr. Romualda Štěpána Roba.

LEDEN

Křišťálový kříž zdobí refektář jezuitské koleje v Klatovech.

Počátkem ledna byl v refektáři jezuitské koleje v Klatovech instalován křišťálový kříž vytvořený známou českou sklářskou výtvarnicí Vladimírou Tesařovou. Tím je dokončena výzdoba tohoto krásného barokního sálu, kříž se po staletích vrací do prostor, kde původně byl.

Refektář jezuitské koleje byl rekonstruován péčí a nákladem města Klatovy za přispění Plzeňského kraje. Slavnostně byl otevřen v roce 2019.

V mezidobí se městu podařilo získat refinancování projektu obnovy refektáře z prostředků evropských fondů (integrováný operační program). Součástí projektu je i expozice, jež zde v severním křídle refektáře vznikne v průběhu letošního roku.

V ambitové chodbě bude připomenut stavebně urbanistický vývoj jezuitského komplexu i historie jeho využití. V klubovnách severního křídla bude pamatováno na historii armády, která v jezuitské koleji působila po odchodu jezuitů až do roku 1992. Vzpomeneme všechny jednotky, které zde byly, kombinací klasických výstavních prvků i prvků moderních, audiovizuálních.

Doplnění refektáře o kříž s postavou Krista je též součástí expozice. Požehnat kříž slíbil plzeňský biskup Tomáš Holub. Připravená akce však musela být kvůli covidu zrušena. Předpokládáme, že se kříž dostane požehnání od otce biskupa při slavnostní příležitosti na jaře letošního roku.

Věříme, že se nám podaří novou expozici představit klatovské veřejnosti do konce září 2022.

Václav Chroust, místostarosta Klatov

15. ledna se po roční přestávce konal tradiční pochod Křížíkovou stezkou.

Ve farnosti Plánice je tradicí, že se třetí sobotu v lednu koná zimní pochod Křížíkovou stezkou z Plánice do Klatov. O jejím průběhu vypráví letošní organizátor P. Pavel Vrbenský.

Iniciátorem této akce byl asi před šestnácti nebo sedmnácti lety pater Josef Žák, který v Plánici působil. Od té doby se z pochodu několika málo přátel stala oblíbená nadfarní akce, které už se dnes neúčastní pouze farníci, ale také turisté a mnozí další zájemci. Jedná se o asi šestnáctikilometrový pochod velmi hezkou krajinou, podhůřím Šumavy. Trasa vede skrze lesy, louky a pole s hezkým převýšením, do Klatov se postupně sestupuje.

Pout' obvykle začíná přivítáním na faře v Plánici, kde poutníci a turisté dostanou nejen čaj, ale především požehnání na cestu. Účastníci putování dostávají na památku také diplomy. Během posledních let postupně vznikly ještě další „podpůrné“ atrakce: např. v polovině cesty nabídka rohlíků jako připomínka, že právě tudy chodívala maminka Františka Křížíka do Klatov, kde pečivo prodávala.

Posledních minimálně deset let se organizace dnes už tradiční akce ujímala paní Anna Ornová, která ovšem – vzhledem ke svému věku – organizovala pochod Křížíkovou stezkou před dvěma lety naposledy. Už tehdy se snažila předat organizátorskou štafetu někomu dalšímu. V loňském roce se pochod z Plánice do Klatov kvůli špatné epidemické situaci neuskutečnil. „Letos mi ovšem někteří lidé volali a vyptávali se, zda po roční přestávce navážeme na předchozí setkání a budeme v putování pokračovat,“ říká letošní organizátor P. Pavel Vrbenský. Je vidět, že lidé už jsou na tento zimní výšlap zvyklí.

„Řekl jsem si, že bych se tedy letos mohl ujmout organizace pochodu (alespoň v nějaké jednodušší formě) já. Naši pout' považuji za velmi smysluplnou – v tomto zimním termínu se žádný podobný výlet nekoná, v přírodě a při chůzi se dá dobře relaxovat, důležitá a zvláště po všech lockdownech velmi vítaná je také možnost vzájemného setkání. Oznámil jsem tedy termín konání akce na faře (ve farnosti Plánice). Protentokrát jsem ale upustil od obvyklého nadstandardního servisu, jako byla např. zařízená doprava autobusem pro turisty z Klatov. Poprosil jsem ještě dvě pravidelné účastnice akce o pomoc; vytvořily pozvánku a zveřejnily ji na sociálních sítích.“

Letošního pochodu Křížíkovou stezkou se zúčastnilo více než 80 lidí. Cestou mohli – mimo jiné – nahlédnout do dvou kostelů a P. Pavel Vrbenský jim ještě dodatečně popřál vše dobré do nového roku. „Moc děkuji všem, kteří s přípravou akce pomohli,“ dodává.

18.–25. ledna proběhl tradiční Týden modliteb za jednotu křesťanů.

Letošním mottem Týdne modliteb za jednotu křesťanů byl verš: „*Viděli jsme na východě jeho hvězdu a přišli jsme se mu poklonit*“ (Mt 2,2). Výběrem tématu a přípravou návrhu textů pro týden modliteb v roce 2022 byla pověřena Rada církvi Blízkého východu se sídlem v libanonském Bejrútu.

23. ledna připomnělo pietní setkání 80. výročí transportů židů z Plzně a okolí do Terezína.

Pietní shromáždění s názvem Navzdory osudu, organizované plzeňskou Židovskou obcí, se konalo ve Staré synagoze. Památku 2600 odvezených židů

uctil – kromě mnoha jiných – také plzeňský biskup Tomáš Holub. Pomyslným průvodcem pietní akce byl František Goldscheider, který společně se svým bratrem patřil k těm z mála z rodiny, kteří přežili. Zazněly úryvky ze zvukového záznamu jeho vzpomínek, který byl pořízen v roce 1991 pro Český rozhlas Plzeň. Setkání zakončil modlitbou ze všechny oběti utrpení vrchní zemský rabín Karol Sidon.

23. ledna: Neděle Božího slova.

Neděle Božího slova připadá na 3. neděli v liturgickém mezidobí, její slavení ustanovil papež František v motu proprio *Aperuit illis* 30. září 2019. Děkujeme všem, kteří přispěli do kostelní sbírky na podporu biblického apoštolátu. (Text P. Větrovce k tomuto tématu si můžete přečíst v lednovém čísle Zpravodaje plzeňské diecéze na str. 23 i na diecézním webu.)

25. ledna byla u kaple Božího hrobu poblíž poutního areálu Maria Loreto odhalena socha „Dětské duše“.

Autorkou sochy je Marianna Jánošíková Machalová, dílo nevidomé sochařky vzniklo pro vzpomínkové místo na nenarozené a předčasně zemřelé děti. Socha ovšem není umístěna na hřbitově, ale uprostřed přírody, na dohled poutního místa, které (snad) může rovněž přinášet naději.

Na základě inspirace např. z Brna, Olomouce, Třeboně či Českých Budějovic inicioval vznik nového pietního místa tým Hospice sv. Jiří v Chebu, který mimo jiné nabízí poradenství také těm rodinám, které utrpěly ztrátu dítěte před, při nebo krátce po porodu.

Díky spolupráci Hospice sv. Jiří, farnosti Cheb, spolku Maria Loreto, díky finančnímu příspěvku města Cheb i dalších dárců vzniklo vůbec první vzpomínkové místo na nenarozené a předčasně zemřelé děti v Karlovarském kraji. 25. ledna požehnal toto místo i sochu P. Petr Hruška.

„Téma nenarozených dětí bylo těžké uchopit. Potřebovala jsem, aby ta socha nevypadala smutně, ale spíše nadějeplně. Nakonec se podařila varianta s jemnými, ženskými dlaněmi, které vypadají jako spirála. Nahoře v dlaních jsou umístěna kmitající křídélka. Ta znázorňují duši, kterou ženské dlaně jakoby vypouštějí do nebe, tedy na věčnost k Pánu Bohu,“ vysvětlila sochařka pro Chebský deník. Stručný text na webových stránkách Marianny Jánošíkové Machalové (www.nevidoma-socharka.cz) je výmluvný: „Socha s názvem DĚTSKÁ DUŠE vyjadřuje odevzdání duše z lidských dlaní na věčnost.“

29. ledna se zasvěcené osoby plzeňské diecéze setkaly s biskupem Tomášem Holubem.

Setkání bylo zahájeno slavením mše svaté v katedrále sv. Bartoloměje, na kterou byla zvána i širší veřejnost. Program pro zvané pokračoval v Diecézním sále Biskupství plzeňského, jeho součástí byla přednáška i drobné občerstvení.

ÚNOR

11. února: Světový den nemocných.

Světový den nemocných každoročně připadá na 11. února, na den svátku Panny Marie Lurdské. (Poselství papeže Františka k tomuto dni si můžete přečíst v únorovém čísle Zpravodaje plzeňské diecéze na str. 18–21; text P. Jiřího Barhoně Moc nemocných najdete tamtéž na str. 22.)

14. února proběhla jedinečná prohlídka kůru a varhan v katedrále sv. Bartoloměje.

Seznámení zájemců s prací regenschoriho a hudbou, která zaznívá při liturgii, nabídla první unikátní prohlídka katedrálního kůru. 14. února pozval regenschori Aleš Nosek zájemce k varhanám Emanuela Štěpána Petra.

Aleš Nosek, dómský varhaník v katedrále sv. Bartoloměje, nejprve stručně seznámil přítomné s nejvýznamnějšími proměnami varhan v průběhu staletí a zejména s poslední revitalizací, která vyvrcholila v roce 2021. Když se plzeňský regenschori přezul do speciální obuvi, mohli posluchači poslouchat mnohé varhanní improvizace, jimiž Aleš Nosek postupně nechal rozeznít různorodé rejstříky varhan, a zároveň zblízka sledovat základy ovládání tohoto královského nástroje.

Poté, co Aleš Nosek zodpověděl všechny položené otázky, zavedl přítomné do tzv. kalkovny, která dává varhanám život – odtud jsou varhany napájeny vzduchem. Další ojedinělou příležitostí byla prohlídka píšťaliště.

Prohlídky varhan s ukázkou hry Aleše Noska budou probíhat pravidelně, další se chystá v úterý **15. března v 17:00**. Prohlídka varhan potrvá přibližně 80 minut. Vstupné **120 Kč**. Prosíme zájemce, aby se přihlásili na adrese **bastova@bip.cz**. Kapacita je omezena na 20 lidí.

Vzpomínka k jubileu P. Ludolfa Josefa Kazdy, O.Praem.

13. března t.r. se dožívá nepřehlédnutelná osoba naší diecéze P. Ludolf Josef Kazda, O.Praem., 75 let. Jeho vícevrstevná práce odpovídá mnohotvárnosti Hospodinovy milosti, která mu byla dána v jeho hřivnách, jichž neotřelým a zcela osobním způsobem užíval k prospěchu lidí zblízka i zdáli. Jsem v rozpacích, zda se mi podaří do jednoho článku vše uspořádaně popsat. Milý Jožko, kdybys působil v akademickém světě, asi by Ti Tvoji kolegové chystali nějaký sborník.

Moje první setkání s P. Kazdou před polovinou sedmdesátých let bylo zprostředkováno mým otcem, Dr. Václavem Větrovcem, který mu jezdil do jím spravovaných kostelů (především Číhaná, Pernarec, Úterý, Vidžín, Šipín) v neděli hrát na varhany. Vzpomínám, že homilie tenkrát byly často lidovým vyprávěním, opakováním letitých příměřů, někdy i přidružených příběhů, nebo četbou nacyklostylovaných materiálů z Prahy, jejichž četbou se vyčerpaní a pronásledovaní kněží vyhnuli jednak náročnější přípravě, jednak postihu za vymyšlenou či skutečnou narážku na poměry. Ne tak P. Kazda (a byli jistě i další, jejichž seznam by byl dlouhý, jen pro příklad Mons. Hýža nebo P. Růžička). Táta říkával: „Ten mladej mluví jinak a zajímavě,“ na první samostatné místo v Číhaně totiž P. Kazda nastoupil ve svých 25 letech. Ludolf homiletik ovládal schopnost posluchačsky přitažlivě zaujmout přiblížením popisované záležitosti ve srozumitelné syntéze, se znalostí věcí i se zcela osobním přístupem. Ano, po dlouhá desetiletí patřil k výborným a vyhledávaným kazatelům v naší diecézi. Vzpomínám si, že jsem už před lety potkal na chodbě Mons. doc. Aleše Opatrného a ten se mne se svým charakteristickým smíchem ptal, zda je u nás taky Jožka Kazda. Když jsem přitakal, řekl, že s ním byla legrace. Doplnil postřehem, že když jednou v mládí vyjeli do hor, přišli pod náročnější výstup a náš jubilant, obtížen batohem, si povzdychl a pronesl jednu ze svých typických vět: „No tak hlavně zbožně...“ Tím se přihlásil k moravské tradici, ale přitom osobitým humorem ukázal svůj nadhled. Smysl pro jemný humor mu nescházel nejen v konverzacích, ale i v promluvách.

Dalším rozměrem, který je namístě uvést, je jeho řeholní příslušnost, na niž byl vždy hrdý. Jako školní dítě zažil ještě kult osobnosti J. V. Stalina i jeho pád a přirozeně i postih slušných lidí, zejména katolíků, komunistickými represemi. Při uvolnění v r. 1968 se (jako jiní) přihlásil k příslušnosti k řeholi a k Teplé. Jedná se tedy o jeho rozhodnutí od mládí a o jeho trvalou životní lásku k tomuto kusu země a jeho duchovní tradici. Proto také šel do Číhané (kdysi patřila k majetku kláštera). Při svém tamním působení byl sledován a vyslýchán i omezován příslušníky StB a jejich kon-

fidenty, zpravidla vícekrát za rok musel jet na výslechy do Plzně. Přitom byla práce kněží honorována, jak byla, slyšel jsem jeho vzpomínku: „Ten plat, co jsem dostával, mi vždycky vyšel akorát na benzín. Když mi přidali, vždycky taky zdražil benzín. Občas jsem měl co dělat, abych dal babičce tu pětistovku (myšleno jednou za měsíc) na domácnost.“ Z Číhané byl koncem 70. let přeložen do Čestlic a pak do Řičan u Prahy, v obou místech uzavřel i pevná přátelství. Přes už hlásící se zdravotní handicap to byl on první, kdo od 1. února 1990 začal zatím v Mariánských Lázních dávat dohromady komunitu tepelských premonstrátů a pracovat na návratu do kláštera Teplá a jeho uvedení do obytného stavu. Proto třeba dovezl do Mariánských Lázní opata Heřmana Josefa Tyla, který v Mariánských Lázních dožil (zemřel 10. prosince 1993). Až po letech byly ostatky pana opata převezeny na klášterní hřbitov.

Asi je načase učinit odbočku k rodičům, rodině a přátelům P. Ludolfa. Jeho maminka Marie (1914–1999) vedla pevnou i laskavou rukou jeho domácnost už od doby Číhané prakticky až do své smrti, jeho tatínek Jaromír (1915–2001) se připojil později, po odchodu do důchodu. Náš oslavenec své rodiče velmi ctil a oni ho následovali v místech jeho působení, včetně kláštera. Byli to pracovití a poctiví lidé s jasným a pozitivním přístupem k životu, oba odpočívají na hřbitově v Žebětíně. Oslavenec má starší sestru Jaromíru, která žije s manželem v brněnské čtvrti Bystrc, odkud rodina pochází. Tito manželé mají čtyři děti, ode všech vnoučata a několik pravnoučat. Rodina dosud leží Jožkovi velmi na srdci. Živý zájem P. Ludolfa o mnohé oblasti života ho také propojil s mnoha osobnostmi, s nimiž navázal přátelské styky, často na bázi společné práce. Paleta jeho zájmů je přitom široká, od zemědělství a lesnictví přes milované pokojové květiny k literatuře, historii, k vozidlům a dalším věcem, s nimiž se setkal, až k obecnějším zamyšlením nad životem a zájmem o život sám.

Vraťme se opět do Mariánských Lázní a Teplé počátku 90. let. Otec Ludolf před zahájením komunitního života v klášteře i po něm vypravoval každou sobotu putovní autobus do kláštera (platilo se 15 Kč za obě cesty). Až do r. 1995 byl provizorem kanonie. V krizi let 1993–1995 se postavil na stranu legitimního opata J. V. Franzeho nejen oficiálně, ale i lidsky a do dusna tehdejších poměrů vnášel vyrovnané informace a jasné postoje. Klášter Teplá mu vděčí za mnohé. Po vyřešení krize odešel nejprve do Dolního Žandova a pak do Mariánských Lázní, kde zůstal, dokud to jeho zdraví dovolilo (do září 1998). V té době působil P. Kazda i jako okrskový vikář pro chebský vikariát. Musím přiznat, že díky systému hostů a témat dokázal vytvořit z vikariátních konferencí velmi zajímavá a obohacující setkání, pro mne dosud v tomto formátu nepřekonaná. Téměř jsme se na konferenci těšili. Pak působil krátce v Plasích (pokud vím, na faře je stále část nábytku, který pořídil), a především v Plzni. Tam pak zastával postupně různé funkce, např. biskupského vikáře, kancléře nebo diecézního penitenciáře. Nakrátko se pak vrátil do kanonie, protože „je nutné držet modlitební stráž u hrobu patrona diecéze, blahoslaveného Hroznaty,“ jak říkal. V posledním roce se pak ze zdravotních důvodů přemístil do Domova pro seniory sv. Jiří na plzeňské Doubravce. Přestože jeho dobré srdce dlouhodobě bojuje (např. v r. 1988 došlo k výrazné komplikaci) se zdravotními problémy, neztrácí otec Ludolf optimismus a nadhled.

Ad multos annos, milý spolubratře!

Reginald Pavel Větrovec

„Varhany, to je taková továrna na zvuky.“

Rozhovor

Rozhovor s Alešem Noskem, regenschorim v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni, připravila Jana Lazarová.

Kdo je to regenschori?

V zahraničí jsem se s tímhle termínem nesetkal, používá se spíš jen v ČR. Základem slova je regent, tzn. ředitel. Regenschori je tedy ředitel hudby na chrámovém kůru, jehož úkolem je plánování a organizace hudby v kostele či v katedrále.

Co dělá (plzeňský) regenschori? Jaká je náplň Vaší práce?

Nejde jen o práci v plzeňské katedrále, ale částečně v celé plzeňské diecézi. Jsem mimo jiné pověřený tím, abych učil a metodicky vedl varhaníky a sbormistry v naší diecézi. Spolupracuji s paní Markétou Reindlovou, která žije v německém Bamberku, ale do Plzně jezdívá za svými rodiči. Za spolupráci s ní jsem velmi rád také proto, že paní Reindlová studovala v Německu Kirchenmusik, tedy chrámovou hudbu; takové studium v Čechách prakticky neexistuje, snad jen v Brně lze absolvovat pár semestrů. Během metodických kurzů pro varhaníky účastníci chodí každých 14 dní na hodinu varhan, během níž se učí nejen techniku hry, ale také varhanní improvizaci. Improvizace je specifický obor varhanní hry, u jiných hudebních nástrojů není až tak častá. Součástí našeho kurzu jsou také základy vedení sboru a základy gregoriánského chorálu. Absolvent kurzu je po dvou letech schopen hudebně doprovodit liturgii. Získá certifikát, jímž může ve farnosti, kde působí, prokázat, že prošel odborným vedením.

Jaké další pravidelné akce připravujete?

Každoročně organizuji také setkání chrámových sborů z plzeňské diecéze, takhle akce vyžaduje z mé strany průběžnou celoroční přípravu. Každý sbor vystupuje s vlastním asi čtvrt hodinovým repertoárem, já navíc vybírám ještě společné skladby na 10–15 minut, které sbormistři se svými sbory nacvičí. Asi dvouhodinový program pak tedy vrcholí společným zpěvem všech sborů. Loni proběhlo setkání v katedrále sv. Bartoloměje a v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Plzni, letos ho chystáme v Klatovech.

Měl bych pečovat také o hudbu na diecézní pouti v Teplé. Tady bychom to měli opravdu rozbalit, hudební doprovod slavnostní bohoslužby musí být velkolepý.

Jak vypadá váš běžný pracovní den?

Jako hlavní varhaník doprovázím nejčastěji bohoslužby a pobožnosti v katedrále. Musím se udržovat ve výborné kondici ve hře na varhany. Snažím se denně cvičit, i na klavír, abych technicky neotupěl. Snažím se denně alespoň půl hodinky cvičit klavírní etudy, stupnice a různá prstová cvičení. Cvičit se také musí i varhanní improvizace. Proto ji nyní dálkově studuji v rámci programu Renovabis na Vysoké hudební škole v Řezně. Každou nedělní liturgii se snažím vyšperkovat nějakou efektní skladbou, musím tedy průběžně studovat varhanní literaturu.

Co je pro Vás nejtěžší?

Pro mě osobně je velké úskalí, abych nesklouzl ke stereotypu, abych nehrál pořád stejně. Musím se cvičit v tom, abych byl kreativní, s Duchem svatým jde vše snáze.

S kým nejčastěji spolupracujete?

Spolupracuji s našimi sbory. Při katedrále jsou čtyři: Katedrální chrámovou scholu vede umělecký vedoucí Petr Kryl (zpívají každou neděli, převážně hudbu 16., 17., 18. století); potom je to sbor Resonance, který vede paní profesorka Jitka Chaloupková, pak Schola Cantorum Pilsensis, což je gregoriánská schola, která zpívá asi 6x do roka a vede ji Petr Blažek. S mou ženou Blankou jsme také založili před dvěma lety nový dětský sbor Špačci, působící při katedrále sv. Bartoloměje. Poprvé jsme veřejně zpívali při biskupské mši na Boží hod vánoční 2021, chystáme další vystoupení na Boží hod velikonoční 2022 a stále rádi vítáme nové zpěváky! Neváhejte se prosím hlásit! (Kontakt: noskova.blanka@gmail.com)

Při doprovodu bohoslužby s otcem biskupem jde o úzkou spolupráci s ceremoniářem, se sekretářem pana biskupa Janem Ptáčkem. S ním domlouvám

hudební strukturu každé bohoslužby. Mše svatá s otcem biskupem, to je taková špička mého hudebního snažení. Každá mše si samozřejmě zaslouží, aby byla ozdobena co nejkvalitnější hudbou, biskupská mše ale musí být zvlášť dobře naplánovaná. Mým úkolem je zajištění hudby i vymýšlení repertoáru.

Jak se „vymýslí repertoár“?

Měl bych mít co nejširší přehled o vhodných skladbách, to je velmi zodpovědný úkol. Nesmím vybrat žádný brak, ale kvalitní skladby, které zároveň musí být melodické (to nejde vždycky ruku v ruce). Já osobně nejsem zrovna milovníkem hudby Petra Ebena, ale i zde se samozřejmě dá nalézt něco hezkého. Víc se mi líbí hudba francouzských autorů, třeba i těch z 20. století. Francouzská duchovní, hlavně varhanní hudba má takový zvláštní esprit – jde o velmi vděčné skladby, které mnoho posluchačů nadchnou. Na rozdíl od německé hudby, která je založena více na kontrapunktu a je možná pro publikum poněkud náročnější. Také tuhle hudbu mám ale rád (např. F. Mendelssohna nebo Maxe Regera).

Jaká byla vaše cesta k tomuhle povolání?

Byla to cesta velmi dlouhá a propletená. Po základní škole jsem se vyučil jako automechanik a udělal jsem maturitu na Středním odborném učilišti zemědělském v Novém Strašecí. Maturoval jsem v oboru mechanizace zemědělství. Až v 21 letech jsem se rozhodl jít na konzervatoř, také díky tomu, že mě povzbudil můj táta.

S varhanami jsem se seznámil nejdříve v rakovnickém kostele, kam mě přivedl kamarád Kája Adam. Mí rodiče do kostela nechodili. Kája se učil hrát v hudebce na varhany, právě díky němu jsem se tedy začal o tenhle nástroj zajímat (a začal jsem také ministrovat). Pan farář Jaroslav Kučera mě později přihlásil na kurz pro varhaníky-amatéry. Během studia na učilišti jsem tedy dojížděl do Prahy na kurz organizovaný Arcibiskupstvím pražským. Učil mě tenkrát pražský dómský varhaník Martin Poruba, což byla velká osobnost.

Trvalo mi ale několik let, než jsem se rozhodl varhany studovat. Součástí přijímaček je také hra na klavír, varhaníci musí mít solidní klavírní průpravu. Tu jsem já bohužel neměl (dva roky jsem hrál na pianovou tahací harmoniku). S klavírem jsem začal až v devatenácti letech a hned po půlroce jsem skládal zkoušky na konzervatoř; to se nedalo zvládnout. Udělal jsem maturitu a měl jsem nastoupit na vojnu, už jsem byl odvedený. Tenkrát mi táta zaplatil intenzivní kurz němčiny, což se mi později, při studiu v Regensburgu, velmi hodilo.

Napodruhé už se mi podařilo přijímací zkoušky složit. Dostal jsem se na konzervatoř do Č. Budějovic, kde jsem studoval šest let a také jsem se tam seznámil se svou budoucí ženou Blankou. Pak jsem odešel do Prahy na HAMU, tři roky jsem studoval u špičkového českého varhaníka Pavla Černého. Třešnickou na dortu bylo dvouleté magisterské studium koncertní varhanní hry na Hochschule für katholische Kirchenmusik v Regensburgu.

Jak jste se dostal z Rakovníka do Plzně?

Když jsem ještě žil v Rakovníku, živil jsem se hlavně jako učitel na ZUŠ. Práce mi ale nepřírostla k srdci a doufal jsem, že ji snad budu moci někdy změnit. Narazil jsem na e-mail s informací, že Biskupství plzeňské hledá pracovníka na pozici regenschoriho. V Rakovníku jsem varhانیčil, tak jsem se zajímal o to, co je náplní té nabízené práce. Nebylo pro mě ale snadné přesunout se z Rakovníka do Plzně, protože jsme měli rozestavěný dům. Přemýšlel jsem o tom více než rok, mezitím nabízené místo obsadil někdo jiný. Když mi to místo nabízeli podruhé, nedokázal jsem odolat, až jsem si říkal, jestli to není Boží vůle, abych se přesunul do Plzně. Byl to silný magnet, a tak jsem musel v Rakovníku všechno nechat, a i s rodinou se přestěhovat. Následovala řada problémů spojených s přesunem na nové místo. Nyní jsem ale vděčný, že to takhle dopadlo, že jsem dostal příležitost v takovém zaměstnání; míst na pozici regenschoriho v ČR není moc. Díky tomuhle zaměstnání mohou všestranně růst.

Čím vás varhany okouzly?

Od začátku mě fascinují bohatostí svého zvuku: od pianissima po fortissimo s mnoha zvukovými možnostmi. Je to taková továrna na zvuky. Hezké varhany mohou být i ty malé, třeba jen se čtyřmi rejstříky, i na nich se člověk vyřádí. Nádherné původní romantické varhany máme u nás v diecézi např. v Chebu u sv. Mikuláše – to je opravdu obrovská šíře zvuku. Nikoli silou, ale bohatostí. Úplně mě to prostoupilo. Při studiu na konzervatoři jsem měl už předem naposlouchané skladby, které jsem se chtěl naučit. Počáteční nadšení ale nevydrží pořád, musel jsem se k němu vracet. Přišla také velká rutina, hodiny cvičení... To pak člověka ta radost přejde. Mnozí mí spolužáci šli studovat varhany, protože se nedostali na klavír; konzervatoř třeba i úspěšně dokončili, ale u hry na varhany nakonec nezůstali. Je důležité mít k hudebnímu nástroji osobní vztah, aby se člověk vždycky měl k čemu vracet. Varhany jsou nedílnou součástí mého života. Je to ale paradox: i když jde o velmi zajímavý hudební nástroj, není dnes moc populární.

Co musí zvládnout dobrý varhaník?

Lidé si moc nedovedou představit, co znamená ten nástroj ovládat. Hraje se rukama a nohama a k tomu se ještě rejstříkuje. Na konzervatoři se pak pečlivě studuje i pedálová technika, hrají se například stupnice a rozklady akordů nohama. Velmi těžké je umění registrace – naučit se, jak se všemi těmi rejstříky zacházet. Je třeba poslouchat nahrávky různých varhan. Objevování různých možností tohoto nástroje a hry na něj souvisí také s cestováním. Evropa je kolébkou varhan. (První varhany vznikly ve 3. stol. př. n. l. v Řecku, je to antický nástroj s velmi zajímavou historií.) Studium varhanní hry neznamená jen zavřít se ve třídě a cvičit; pokud je to možné, je třeba jezdit za tímto nástrojem – podívat se a poslechnout si různé typy varhan, zúčastnit se interpretačních kurzů.

Kam už jste takhle vycestoval?

Několikrát jsem byl třeba v severoněmeckém Stralsundu, kde je velmi osobitá varhanní kultura, byl jsem se podívat na varhany v Paříži, což je zase trochu jiný

svět, mně velmi blízký. Úplně odlišnou oblastí je Itálie, která je v něčem podobná Čechám. Naše země patří do tzv. jihoněmecké oblasti (Čechy – Rakousko – Bavorsko – Itálie), v níž byly varhany unififikované. Např. severní Německo a Holandsko mají zase jiný typ varhan, celá Francie je svérázná, další odlišnou oblast tvoří např. Španělsko. Je velké dobrodružství navštívit různé kostely s různými varhanami, třeba i varhany od stejného stavitele. Zase jedna shoda okolností: v Rakovníku jsem měl varhany od pražského varhanáře Emanuela Štěpána Petra. Když jsem pak přišel do Plzně do katedrály sv. Bartoloměje, hle – tady jsou také varhany od Emanuela Štěpána Petra.

Jak se od sebe varhany liší? Nelze hrát na všechny stejně?

Varhany jsou dechový píšťalový klávesový nástroj, který obsahuje i obrovské množství píšťal. Nejsou to jen píšťaly v prospektu – v tom čele, kde jsou vidět. Ve varhanách jsou tisíce píšťal, od několikacentimetrových až po píšťaly, které mohou měřit deset metrů a jsou půl metru široké. Jen z té jedné píšťaly už člověk má respekt.

Flétnista, kytarista nebo houslista si přinese nástroj s sebou, trumpetista si trumpetu zahřeje a může hrát. Klavíry si bývají hodně podobné... Ale u varhan dvěstěnásobně platí, že není možné sednout k nástroji a třeba za čtvrt hodiny hrát koncert. To je vyloučené. Na světě nenajdete dvojce stejné varhany – i když to může být jen v detailech, jsou to pořád odlišnosti. Také varhanní skladby jsou rozdílné podle místa vzniku: jinak se hrají a rejstříkují skladby francouzské, jinak německé, jinak skladby z Itálie. V Čechách se skoro vůbec nehraje španělská varhanní hudba, protože španělský typ varhan v Čechách prakticky nemáme.

Pořádám varhanní festival v Rakovníku a dramaturgicky se podílím i na varhanním festivalu tady v Plzni. Účinkující varhaníci přijíždějí den nebo dva před svým vystoupením, aklimatizují se na nástroj, na který mají hrát. Např. v kostele sv. Jana Nepomuckého v Plzni jsou varhany od varhanáře Paštiky. Tenhle nástroj má docela jinak uspořádané rejstříky. Také rozestupy na pedálové klaviatuře pro nohy (to je zvětšenina manuálu) mohou být odlišné. Varhaník se zkrátka musí před koncertem s novým nástrojem trochu sžít.

Která skladba vám obzvlášť přirostla k srdci?

Absolvoval jsem vysokou školu v Řezně mj. Fantazií a fugou na jméno BACH od Regra. Dvacetiminutová skladba, kterou jsem studoval celý rok – strašná kláda. Už od začátku, když jsem začal studovat hru na varhany, jsem se tuhle skladbu chtěl naučit. Paní profesorka na konzervatoři v Č. Budějovicích mě od ní odrazovala, ale nakonec jsem si tuto skladbu stejně podmanil. Je to srdcovka, takový pomník varhanní hudbě. Je také poměrně dost těžké tu skladbu narejstříkovat. Ale nyní máme k dispozici v katedrále sv. Bartoloměje v Plzni od června 2021 nově obnovené romantické varhany Emanuela Štěpána Petra. Je to nástroj opravdu velkých možností jak pro liturgii, tak pro koncertování a je mi obrovskou radostí, že zde mohu uplatnit své dosud nastudované skladby. V neposlední řadě je tento nástroj i velkou výzvou k improvizování.

Zdá se, že rejstříkování je alfou i omegou dobré varhanní hry...

U varhanní hry všechno souvisí se vším: technika hry, umění analyticky poslouchat svou hru, rejstříkování (ovládání zvukovosti nástroje), znalost stavby varhan... Ale to kvalitní registrování pravda zabírá někdy i velmi mnoho času. Místo, kde varhaník ovládá onen královský nástroj, je tzv. hrací stůl, to je pro varhaníka takový kokpit. Jsou zde klaviatury pro ruce, klaviatura pro nohy, rejstříková táhla, pomocná zařízení. Často je třeba zapojit do rejstříkování ještě pomocníka. Ať už varhanní stůl ovládá varhaník sám, nebo s pomocníkem, je to vždycky napínavé. (I pomocník může mít trému a chybovat.)

Dnes už se vyrábějí i hrací stoly, které jsou úplně separované od varhanního tělesa na kůru, takže mohou být dole v lodi, i několik desítek metrů daleko. Např. Regensburg, Waldsassen, Paříž... (V Čechách takový hrací stůl bude pravděpodobně i v katedrále sv. Víta v Praze.) V naší plzeňské katedrále mají varhaníci v hracím stole varhan k dispozici 27 000 volných kombinací pro ukládání svých rejstříkových předvoleb, možnost nahrát své skladby či automaticky transponovat skladby o pár půltónů níže či výše.

Pozvánka

Rád bych pozval širokou veřejnost na pravidelné komentované prohlídky katedrálních varhan, spojené s koncertem přímo na kůru u nástroje. Kapacita je omezena na 20 lidí (z hygienických důvodů). Nejbližší prohlídka se bude konat v úterý **15. března v 17:00**. Další prohlídky budou následovat vždy 1× měsíčně v průběhu roku 2022. Sledujte prosím aktuální informace na stránkách www.bip.cz. Na setkání se těší Aleš Nosek, dómský varhaník.

Co se chystá

Co se chystá

BŘEZEN

Do 5. dubna pokračuje prezenční kurz **Příprava na život v manželství**, který probíhá každé úterý od 18:00 v Diecézním sále Biskupství plzeňského. Další cyklus této přípravy bude zahájen 27. dubna a bude se konat každou středu ve farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje (Františkánská 11).

Celoročně se můžete přihlásit na *Online přípravu na život v manželství*, a to na webové stránce **www.bip.cz/snoubenci**.

Křížové cesty v kostele sv. Jana Nepomuckého v Plzni (farnost Plzeň-Bory) se konají v postní době každý pátek v 17:30 a každou neděli v 17:15.

2.–21. března: Člověk a víra: výstava fotografií s duchovní tematikou, Plzeň

Zveme vás do katedrály sv. Bartoloměje v Plzni na výstavu fotografií s duchovní tematikou. Výstava se koná pod záštitou plzeňského biskupa Tomáše Holuba. Vstup zdarma. Otvírací doba: ve všední dny 10:00–18:00, o víkendech 13:00–18:00.

4.–5. března: Katedrála sv. Bartoloměje bude z důvodu konání koncertu uzavřena.

V pátek 4. března od 15:00 a v sobotu 5. března celý den bude katedrála sv. Bartoloměje v Plzni z důvodu přípravy a konání koncertu uzavřena. Mše svatě v katedrále proběhnou jako obvykle. Věž zůstává otevřena. Děkujeme za pochopení.

4.–6. března: beYOUtiful – víkend pro dívky ve věku 12–20 let, DCM Plzeň

První březnový víkend proběhne druhý ročník *beYOUtiful* – víkendu pro holky. Hlavním tématem bude přijetí sebe sama a vděčnost. Celý víkend se ponese v pohodovém duchu povídání, čajo/kávování, „psycho“ přednášky, společné výroby šperků, vaření atd.

Pořádá Diecézní centrum mládeže Plzeň, více informací na webu **www.dcmplzen.cz/akce**.

5. března od 17:00: Žestě rozezní chrám, katedrála sv. Bartoloměje v Plzni

V rámci Smetanovských dnů se v katedrále sv. Bartoloměje uskuteční koncert Moravia Brass Band. Hudba starých mistrů, spojení žestů a sólového zpěvu rozezní plzeňskou katedrálu.

Více informací a vstupenky na webu www.smetanovskedny.cz/zeste-rozeni-chram-e133.

5. března od 14:00 do 17:00: Sobotní škola on-line, Zoom

Sobotní škola je příležitost pro dospělé (i dospívající), jak posílit vlastní víru intelektuálně i zkušenostně. Po zkušenosti „koronavirového roku“ probíhají setkání i nadále on-line, s výjimkou prvního a posledního termínu. Organizují misionáři obláti z Plas.

9. března od 10:00 do 13:00: Postní duchovní obnova na téma Touha, Plzeň-Bory

Farnost Plzeň-Bory vás zve na postní duchovní obnovu na faře (Thámova 30), kterou povede P. Šebestián Smrčina, OFM. Duchovní obnova bude spočívat ve dvou kratších přednáškách, během pauzy bude možnost občerstvení a sdílení. Na závěr se můžete těšit na teplou polévku.

11.–12. března: Animátorský kurz pro mladé ve věku 15–19 let (1. setkání), DCM Plzeň

Chceš se zapojovat do vedení společenství, organizace akcí a evangelizace mladých, ale nevíš, jestli jsi pro to připravený? Tento kurz ti pomůže najít jistotu, naučit se základy a pochytit nějaké tipy a triky. První z pěti setkání pod vedením Elvy Frouze proběhne od pátku do soboty (11.–12. března) na DCM v Plzni.

Další termíny kurzu: 11.–12. března; 8.–9. dubna; 6.–7. května a 10.–11. června; poslední termín (na přelomu září a října) bude upřesněn.

Více informací a přihlášky na adrese dcm@bip.cz.

11.–13. března: Františkánská duchovní obnova pro mladé, Velehrad

Františkánská duchovní obnova pro mladé ve věku 18–30 let se bude konat na Velehradě. Zvou Školské sestry svatého Františka a bratři františkáni.

Přihlašujte se **do 4. března** na adrese frantiskanskaobnova@seznam.cz.

12. března od 17:00: Schola Gregoriana Pragensis v katedrále sv. Bartoloměje, Plzeň.

Účinkující: Umělecký vedoucí David Eben, Hasan El-Dunia, Ondřej Holub, Jan Kukul, Tomáš Lajtkep, Ondřej Maňour, Michal Medek, Stanislav Předota.

Vstupenku můžete zakoupit na webu www.plzenskavstupenka.cz.

12. března od 9:30: Postní rekolekce pro pomocníky ve farnostech, Plzeň

Postní rekolekce se bude konat na Biskupství plzeňském (nám. Republiky 35, Plzeň) od 9:30 do 15:30. Rekolekci povede P. Richard Polák.

Přihlašujte se **do 7. března** na adrese pastoracni@bip.cz.

12.–13. března od 9:00: Kurz partnerské komunikace, DCM Plzeň

Tento kurz je primárně určen pro snoubence či páry, které spolu nejsou v manželství déle než dva roky. Je založen na osvědčené německé metodě EPL,

kteřá má s tímto způsobem partnerské komunikace výborné zkušenosti. Studie ukázaly, že se u párů výrazně snížila rozvodovost (u párů, které tímto kurzem prošly, až na 4 %) a výrazně zvýšila spokojenost v manželství.

Kurz je intenzivní a probíhá víkendově. Začínáme v sobotu (9–18 hodin) a pokračujeme v neděli (9–15 hodin).

Cena kurzu je 1800/pár (v případě spaní na DCM 2000 Kč/pár s vlastním povlečením, 2100 Kč/pár bez vlastního povlečení).

Přihlásit se můžete na webu www.bip.cz/komunikace.

13. března od 11:00: Eucharistie (nejen) pro rodiny s dětmi, Plasy

K eucharistii jsou zváni malí i velcí ze širokého okolí. Scházíme se jednou měsíčně v Plasích v Santiniho sále – v prostoru NTM Plasy (Pivovarská 5). Prostor i způsob slavení je přizpůsoben rodinám s dětmi, ale srdečně zveme také babičky a dědečky, kterým nevadí trochu hlučnější a živější prožití nedělní eucharistie.

13. března od 12:00: Mše svatá v klášteře Kladruby s křížovou cestou, Kladruby u Stříbra

Mši svatou na 2. neděli postní s křížovou cestou a latinskými zpěvy bude sloužit v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie P. Miroslav Martiš.

13. března od 14:00: Pout' s poděkováním za papeže Františka, Skoky

Zveme vás do kostela Navštívení Panny Marie ve Skokách, kde bude mši svatou s poděkováním za papeže Františka celebrovat P. Vladimír Slámečka.

15. března od 17:00: Prohlídka varhan s ukázkou hry regenschoriho Aleše Noska, Plzeň

Máte jedinečnou možnost prohlédnout a poslechnout si varhany v plzeňské katedrále sv. Bartoloměje zblízka. Kapacita akce je 20 lidí, prosíme zájemce, aby se přihlásili na adrese bastova@bip.cz.

Doba trvání cca 80 minut. Cena 120 Kč. Sraz v 17:00 u vchodu do věže (nám. Republiky, Plzeň).

15. března od 19:30: Večer chval v kostele sv. Jana Nepomuckého, Plzeň

Ostatní úterky se koná modlitební společenství na faře (Thámova 30, Plzeň), a to v čase od 19:00 do 20:30.

18.–19. března od 18:30: Dny ztišení pro pedagogy, Staré Sedliště

Biskupství plzeňské vás zve na dny ztišení pro pedagogy na téma „Síla živé naděje“. Konají se od pátku 18. do soboty 19. března na faře ve Starém Sedlišti.

Začátek v pátek 18. března: v době od 18:30 do 19:30 bude prostor pro večeri, v 19:30 bude společné zahájení; předpokládáný konec v sobotu kolem 16:00.

Program: promluvy, prostor pro ztišení v samotě, možnost zamyšlení nad důležitými profesními i osobními otázkami, v případě zájmu sdílení s ostatními. **Doprovázet bude Elva Frouz,** trvalý jáhen a učitel.

S sebou: přezůvky, psací potřeby a zápisník, pokud přinesete něco dobrého na zub pro sebe i ostatní, neodmítneme; pro přespání není třeba žádné vybavení.

Cena: 550 Kč včetně ubytování a celodenní stravy.

Kontaktní osoba: Jana Černíková, cernikova@bip.cz.

19. března od 9:00 do 17:00: **Oldies – setkání „starších mladých“**, Plasy

Všechny „starší mladé“ (14–19 let) zvou misionáři obláti do společenství na faře v Plasích. Společenství doprovází Vlastimil Kadlec, OMI a tým mladých oblátských laiků.

19. března od 18:00: **Večer chval v Plasích**, farní dům

Plaská komunita misionářů oblátů spolu s asociovanými laiky vás zve k modlitbě chval.

21. března od 18:00: **Postní varhanní hudba v katedrále**, Plzeň

Farnost Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje a Biskupství plzeňské vás zvou na koncert do katedrály sv. Bartoloměje. Na varhany zahraje Jiří Liška. Program: J. S. Bach, R. Giazotto, D. Bédard, M. Hakanpää, L. Vierne a C. Saint-Saëns.

23.–26. března bude katedrála sv. Bartoloměje z důvodu přípravy a konání festivalu **BLIK BLIK** uzavřena.

Mše svaté budou slouženy jako obvykle. Věž katedrály sv. Bartoloměje zůstává v provozu. Děkujeme za pochopení.

24.–27. března: Kurz ikonopisectví, klášter Teplá

Hroznotava akademie si Vás dovoluje pozvat na kurz ikonopisu, který proběhne od čtvrtka 24. do neděle 27. března v klášteře premonstrátů Teplá.

Cílem této akce je ztišení a seznámení s tvorbou ikon – sakrálního křesťanského umění. Každý účastník si vytvoří svoji vlastní ikonu, kterou si odnese s sebou domů. Tvorba ikony je především dílo modlitby, proto během kurzu budeme držet silentium. Při práci v dílně se zaposloucháme do duchovní hudby a duchovního slova, které by nám mělo být světlem při odhalování Boží krásy v ikonách. Seznámíme se s materiály, jakými jsou ikony tvořeny, vyzkoušíme si je v praxi. Pro dobrou práci je vhodné si předem promyslet, jakou ikonu by chtěl každý tvořit, případně si najít předlohu ikony ve velikosti cca 22 x 17 cm.

Budete-li chtít, můžeme výběr ikony předem konzultovat (info@martindamian.cz).

Cena kurzu činí 4 000 Kč. Cena kurzu zahrnuje: skriptu o historii, teologii a praktické tvorbě ikon (cca 8 stran A4), materiál: dřevo velikosti 28x23 cm, klíž, plavená křída, plátno, smirkový papír, štětce, mixtion (lepidlo na zlato), plátkové zlato, pigmenty – barvy, vajíčka, ocet, čistý líh, šelak.

V klášteře je možnost ubytování v jedno, dvou i více lůžkových pokojích v celkové ceně od 600 do 1 500 Kč na osobu + možnost zajištění obědů dle dohody na místě.

V případě zájmu o kurz se můžete hlásit na mail: info@martindamian.cz.

24.–27. března: Kontemplativní exercicie v Holostřevěch

Kurz nabízí praktické uvedení do kontemplativní modlitby. Je vhodný jak pro začátečníky, které doprovodí do kontemplativní praxe, tak pro zkušenější,

kterým poskytnete čas a prostor pro to, aby dál prohloubili svou duchovní cestu. Základními kameny programu jsou společná kontemplativní sezení, pobyt v přírodě, jednoduchá fyzická práce, osobní rozhovory s doprovázejícím, bohoslužby a krátké promluvy pro zájemce. Během setkání se zachovává mlčenost. Doprovází Elva Frouz a Jarek Veselák. Cena 3000 Kč. Podrobnější informace a přihlašování na adrese kurzy@schole.cz.

24. března od 8:00: Kompas club: setkání věřících podnikatelů, manažerů, obchodníků a živnostníků. Plzeň

Akce se uskuteční v prostorách farnosti Plzeň-Lobzy (Revoluční 98, Plzeň). Prosíme, potvrďte svou účast na adrese info@krestanskypodnikatel.cz.

Více informací o aktivitách sdružení Kompas Křesťanský podnikatel si můžete přečíst v únorovém čísle Zpravodaje plzeňské diecéze na s. 5–9 i na webu www.bip.cz.

25. března od 8:00 do 22:00: Celodenní adorace v kostele sv. Jana Nepomuckého, Plzeň.

25.–26. března: Festival světla BLIK BLIK v katedrále sv. Bartoloměje, Plzeň

Festival světla a umění ve veřejném prostoru se vrací v plné kráse a velikosti do centra Plzně. Můžete se těšit na dvě interiérové instalace. Unikátní sedmi-minutová audiovizuální instalace oblékne interiér katedrály sv. Bartoloměje do nového kabátu a v evangelickém kostele Korandova sboru budete moci rozehrát jedinečný laserový hudební nástroj.

Vstupenka, kterou můžete koupit na webu www.plzenskavstupenka.cz, platí pro obě instalace v jeden den. **Vstup do katedrály sv. Bartoloměje platí pouze na zakoupený čas** (na vstupence); vstup do Korandova sboru není časově omezen, instalace bude přístupná od 18:00 do 24:00 v den platnosti vstupenky.

Popis interiérových instalací:

Hlavní roli festivalu světla BLIK BLIK 2022 tentokrát dostane nově zrestaurovaný interiér katedrály sv. Bartoloměje, ve kterém jeden z největších interiérových videomappingů rozehraje gotické stropy, oltář a další architektonické prvky v impozantní audiovizuální instalaci Nebeská symfonie. Umělecký obsah instalace vytváří francouzská světově uznávaná umělecká skupina AV Extended.

Druhou interiérovou instalaci ve své světové premiéře uvede evangelický kostel Korandův sbor. Interaktivní hudební nástroj návštěvníci pomocí laserových paprsků rozeznají jak tóny a zvuky, tak prvky interiéru kostela. Zahrát si na jednu mohou až 3 hráči, kteří rozzáří až 16 laserových paprsků.

Vstupné:

Zdarma: ZTP a ZTP/P vč. doprovodu

50 Kč: děti do 120 cm

150 Kč: děti nad 120 cm, studenti, senioři

150 Kč: dospělí od 18 let

Více informací na webu organizátora <https://www.depo2015.cz/blikblik>.

25.–27. března: Postní rekolekce s biskupem Tomášem pro plzeňskou diecézi, Pernink a Horní Blatná

Zveme zájemce na postní rekolekci s biskupem Tomášem na téma *Blahoslavenství*. Cena rekolekce je 1000 Kč. Přihlašovat se můžete na www.bip.cz/reko22.

27. března od 10:00 do 13:00: Farní Rede káva, Plzeň

Farnost Plzeň-Bory Vás zve na setkání na faře (Thámova 30) po mších v 9:00 a v 11:00. (Vždy poslední neděle v měsíci.)

27. března od 14:00: Postní pouť, Skoky

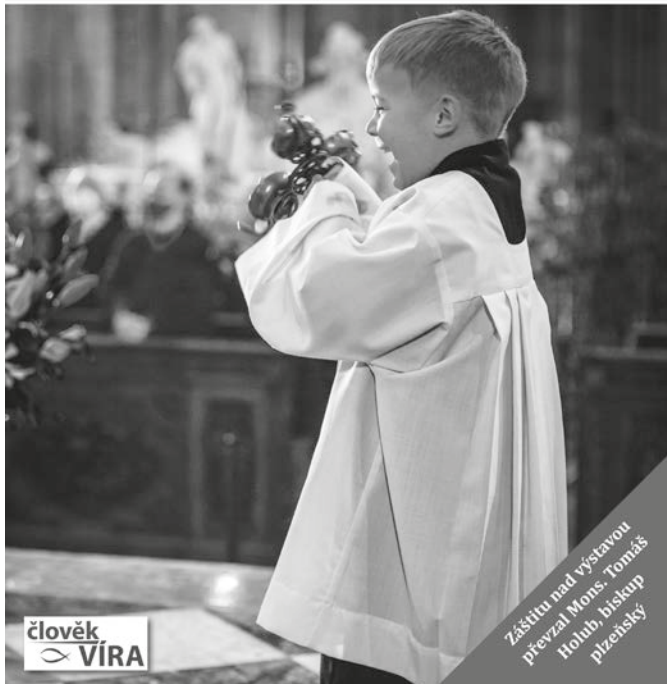
Zveme vás na mši svatou, kterou bude v kostele Navštívení Panny Marie sloužit P. Vladimír Slámečka.

VÝSTAVA FOTOGRAFIÍ S DUCHOVNÍ TÉMATIKOU

Kde: Katedrála sv. Bartoloměje v Plzni

Kdy: 2.–21. 3. 2022

Otevírací doba: všední dny 10.00–18.00 hod., víkendy 13.00–18.00 hod.
vstup zdarma

člověk
VÍRA

Záštitu nad výstavou
převzal Mons. Tomáš
Holub, biskup
plzeňský

Co se chystá

Pastorační centrum

Vzdělávání pastoračních pomocníků ve farnostech

V roce 2022 pokračují setkání pro pastorační asistenty, akolyty, lektory, mimořádné služebníky eucharistie a další pomocníky ve farnostech. Jarní formační setkání je nahrazeno účastí v setkáních synodních skupinek ve farnostech.

Postní rekolekce pro pomocníky ve farnostech se koná **12. března** v Plzni na biskupství od 9:30 do 15:30, vede ji P. Richard Polák. Přihlášky do 7. března na pastoracni@bip.cz.

Výstava oceněných prací z literárně výtvarné soutěže sv. Ludmila bude otevřena ve čtvrtek **17. března** v 16:00 v katedrále sv. Bartoloměje a **21. března** v 16:00 na Krajském úřadě v Karlových Varech za účasti Mons. Tomáš Holuba.

Centrum pro rodinu

Prezenční kurz pro snoubence

Letos probíhá prezenční kurz Příprava na život v manželství každé úterý od 22. února 2022 v Plzni na biskupství. Další kurz začne potom od 27. dubna 2022 každou středu v sále farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje, Františkánská 11.

Zároveň se celoročně můžete přihlásit na Online přípravu na život v manželství, a to na www.bip.cz/snoubenci.

Kurz partnerské komunikace (12.–13. března)

Tento kurz je primárně určen pro snoubence nebo pro manželské páry, kteří jsou spolu zatím krátce a chtějí zlepšit svoji komunikaci. Kurz proběhne v pro-

storách DCM, s možností ubytování. Cena kurzu 1800 Kč/pár (s přespáním na DCM 2000 Kč/pár). Přihlásit se můžete na www.bip.cz/komunikace.

Světové setkání rodin a hudební festival PilsAlive v Plzni.

Na výzvu papeže Františka proběhne v sobotu **25. června 2022** v diecézích po celém světě Světové setkání rodin. Záměrem této globální akce je zdůraznit význam místních komunit a umožnit účast na setkání i těm rodinám, které si nemohou dovolit cestu na tuto akci, která se koná jednou za tři roky. V naší diecézi proběhne setkání rodin v Plzni-Lobzích v kostele sv. Martina a Prokopa u salesiánů a v přilehlém parku.

Těšit se můžete na slavení eucharistie, katecheze biskupa Tomáše, přednášky, sdílení, koncerty, divadlo, dílny pro děti nebo program pro náctileté. Součástí programu bude také festival křesťanských kapel PilsAlive. Občerstvení bude zajištěno ve stánku v Lobežském parku. Každý přihlášený dostane bagetu.

Přihlásit se můžete na www.bip.cz/setkanirodin. Těšíme se na vás.

Dále plánujeme:

Víkend pro Matku a dceru (13.–15. května 2022 v Horní Blatné)

Víkend pro chlapy (29. dubna–1. května)

Víkend pro ženy (27.–29. května v Těnovicích).

Křesťanská psychologická poradna při biskupství nabízí poradenství v oblasti rozvoje osobnosti, těžkých životních situací, mezilidských vztahů, manželské poradenství a párovou terapii (více na www.poradnaukaplicky.cz). Poradnu vede psychologka Marie Kutilová, možnost on-line konzultací.

Domluva: marie.kutilova7@gmail.com, 606 710 631.

Setkání pro rozvedené

Jak křesťansky zpracovat rozvod

Kudy a jak v životě i v církvi po rozvodu, i když už je to třeba řada let?

V sobotu **26. března** od 9:00 do 12:00 se koná v kostele sv. Vojtěcha v Praze v Dejvicích (Kolejní 4) přednáška **Mons. Aleše Opatrného**. Hosté: ICLic. Mgr. Ondřej Pávek a PhDr. Anna Stodolová. Součástí setkání bude příležitost k individuálním rozhovorům s knězem, církevním právníkem a psychologem.

Organizuje Arcibiskupství pražské.

Přihlášky: elektronicky na www.apha.cz.

Kontakt: rodiny@bip.cz

DCM, Františkánská 11, Plzeň 301 00 (vchod vedle Muzea církevního umění)
FB: DCM Plzeň
Instagram: dcm_plzen
YouTube: DCM Plzeň
web: dcmplzen.cz
email: dcm@bip.cz

Probíhá:

Studentské středy na DCM

Kdy: Každá středa; 17.00–21.30

17.00

- Teologické okénko – přednášky o křesťanském učení + diskuze – Vojtěch Soudský OP
- Středoškolské spolčo – zveme všechny středoškoláky, co chtějí tvořit partu, společně se sdílet, chválit Pána, debatovat nad tématy všeho druhu a občas si něco zahrát, ať se k nám přidají – stačí přijít k DCM a zazvonit na zvonek „DCM“. :-)

19.00

- Studentská mše sv. v kostele NPM (možnost svátosti smíření od 18:45)

20:00

- Vysokoškolské společenství HORA v Plzni – farní sál (Více o jejich programu na FB „Vysokoškolské společenství HORA v Plzni“.)

Připravujeme:

V létě proběhnou tábory Quest a Minitab.

ÚLeT

Setkání pro mladé 15–17 let 17.–23. července. Další a přihlášky na www.bip.cz/ulet.

Quest

Letní camp pro všechny mladé křesťany a hledající, kteří chtějí zažít společenství a týden s přáteli, zábavou, chválami a Bohem.

Kdy: 24.–30. 7. 2022

Kde: Jesenice, okres Rakovník

Cena: 2700 Kč (sourozenecká sleva, každý další sourozenec 2200 Kč)

Věk: 12–15 let

Více informací na www.dcmplzen.cz/akce, FB či Instagramu DCM

Minitab

Ministrantský tábor pro kluky a holky. Letošním tématem je Dobrodružství Dona Bosca.

Kdy: 21.–28. 8. 2022

Kde: v Horní Blatné

Věk: 10–15 let

cena: 2300 Kč

Více informací na: www.dcmplzen.cz/akce, FB či Instagramu DCM

Další:

První březnovou středu (2. 3. 2022) je popeleční středa, a proto nebudou večerní chvály s Horou.

Kostely a kaple sv. Vojtěcha ve vikariátu Domažlice

V následujících měsících si projdeme kostely naší diecéze zasvěcené našemu světcí sv. Vojtěchovi. Je to světec, který je uznáván nejen našimi středoevropskými národy, Čechy, Slováky, Poláky a Maďary. Každý tento národ jej považuje „za svého“. Jeho činnost překračovala hranice. Narodil se kolem roku 956 na Libici a jeho otcem byl kníže Slavník. Neobvykle kvalitního vzdělání se Vojtěchovi dostalo v Magdeburgu. Po smrti prvního pražského biskupa Dětmara se stal druhým pražským biskupem. Jeho snahy o očištění duchovního života od pohanských zvyků a vymýcení nešvarů, jako byl obchod s otroky a mnoho-

32 *Milavče, kostel*

Milavče, kaple

ženství, narážely na nepochopení společnosti a hlavně na nepřízeň knížete Boleslava II. Dvakrát zklamaný Vojtěch odešel z Čech a dvakrát se vrátil. Po vyvraždění své rodiny odešel do východních Prus, kde šířil křesťanství a kde byl v roce 977 zavražděn. Svatý Vojtěch žije v legendách a ve stopách, které otiskl do Českých zemí. Naše putování po kostelech a kaplích, zasvěcených sv. Vojtěchovi, je i putováním po těchto jeho stopách, byť mnohé jsou legendami.

Místem, které je živě spojeno se sv. Vojtěchem, jsou **Milavče**. Podle tradice se Vojtěch při svém druhém návratu do Čech zastavil v místech budoucí obce Milavče. Zde se dozvěděl o vyvraždění svého rodu v Libici. Zdrčený a unavený zde usnul. Zlomyslný ovčák mu zatroubil do ucha. Vojtěch na chvíli ohluchl, ale ovčák pak navždy. V místech odpočinku vytryskl

záračný pramen, který dnes vyvěrá v kapliče Vojtěška. Byly mu přisuzovány věštecké schopnosti, když jeho vodu nabral do kalíšku nevyлéčitelně nemocný, voda se zakalila. Dřevěná kaple nad pramenem byla v roce 1652 nahrazena dnešní stavbou.

Příběh o ovčákovi je namalován v kostele sv. Vojtěcha, který nahradil dřevěnou kapli v letech 1741 až 1751, kdy byla vysvěcena. Postavena byla pražským stavitelem Václavem Spannbruckerem. Zdá se, že zde se jedná o obdobnou situaci jako v Domažlicích. Konzultantem byl Kilián Ignác Dientzenhofer, který zřejmě ovlivnil zajímavý vnitřek kostela. Ten je oproti jednoduchému vzhledu vnějšku kostela velmi pestrý s bohatou výzdobou. Kostel je jednodlný se čtvercovou lodí a návazným presbytářem půlkruhově zakončeným. Údajně mělo být prohnuté průčelí dvouvěžové, ale jeho jediná věžička byla dodatečně postavena až roku 1833. Uvnitř je kostel vyzdoben malbami na klenbách i na zdech od plzeňského malíře Františka Julia Luxe na témata života sv. Vojtěcha. Kvalitní rokokový mobiliář byl zhotoven domažlickým řezbářem Františkem Ringelhahnem. Hlavní oltář s obrazem sv. Vojtěcha v biskupském rouchu doplňují sochy sv. Norberta, Zikmunda, Ivana a Ludmily. Varhany na pěkném kůru jsou z roku 1859, zhotovené Josefem Mölzerem z Kutné Hory.

Božkovy

Součástí obce Milavče jsou **Božkovy**, vesnice ulicovitého typu, kde uprostřed při silnici stojí šestiboká kaple sv. Vojtěcha s vysokou střechou, završenou věžičkou, ve které je zvon, odlitý Josefem Pernerem v roce postavení kaple 1763.

Svěrázná a milá kaple se nachází v obci **Kanice**, v opěrné zdi staré chalupy. Tato zeď se naklonila zpět, a tak kaplička není ve svislé poloze. Její podoba je pozdně barokní, ale kdy byla postavena, není známo.

Kanice

Nad obcí **Klenčí** se nachází obnovené poutní místo sv. Vojtěcha. Je to dřevěná kaple, postavená Okrašlovacím a sportovním sdružením Český les v letech 2011–2014. Původně stávala do roku 1975 o něco níže, ale dnes je zde ochranné pásmo vodního zdroje. Původní, také dřevěná kaple byla postavena v roce 1872 klenečským obyvatelem Janem Kohoutem u záračného pramene Vojtěšky. Rád ji navštěvoval i Jindřich Šimon Baar.

Jan Soukup

karmelitánské nakladatelství informuje

KNA

Nedávno mě doslova nadchla přednáška teologa Pavla Hoška. Mluvil na téma společenství, koinoia jako úkol církve. Podělím se o část úvahy, která mě, doufám, jen tak brzo neopustí. „Jedním z úkolů společenství je, abychom dorostli do zralého lidství, měřeno mírou Kristovy plnosti. To, že má církev fungovat jako pospolitost, předivo vztahů, má sloužit také jako nástroj proměny. Vystavení blízkosti lidí, kteří jsou velmi jiní než já, vystavení blízkosti, která se nezastaví před zdvořilostním odstupem, se kterým se zdravíme se sousedy, přivádí naše hranaté povahy do daleko větší blízkosti, než by nám možná bylo sympatické, to je ohromný nástroj proměny. Jenom vztahy nablízko člověka mění. Což je zřejmě podstatný důvod, proč je nám prohlubování vztahů, tedy koinonia, uloženo jako úkol.“ (citace P. Hoška) V kontextu s probíhající synodou může být nejen tento úryvek, ale hlavně celá úvaha pana Hoška výstižnou a zásadní odpovědí na výzvu být Božím lidem, církví, která jde spolu, která má být alespoň někdy nejen předvojem Božího království, ale má se stávat ikonou Trojice. „Je krásné být věrným Božím lidem. A do plnosti dorůstáme tehdy, když boříme zdi a naše srdce se naplňuje tvářemi a jmény.“ (Fratelli tutti, papež František.) Na dobu postní si často dáváme předsevzetí typu méně kávy, žádné víno ani filmy... Co takhle zkusit změnu? Každý den rozebrat nějakou vztahovou zed a plnit své srdce tvářemi a jmény. Ze srdce přeji sobě i vám všem. Majka Lachmanová

Nepřehlédněte informace z Karmelitánského knihkupectví

Otevírací doba v březnu 2022

pondělí, středa, čtvrtek: 9:00–17:00

úterý, pátek: 8:00–16:00

Knížní a jiné novinky

Skandál v Jeruzalémě

Modrý králík zavede čtenáře do Jeruzaléma v době Velikonoc. Vtipnou komiksovou formou jsou v knize převyprávěny klíčové okamžiky smrti a vzkříšení Ježíše Krista. Ten je zde také jedinou lidskou postavou, ostatní postavy známého příběhu znázorňují alegoricky zvířátka. Otevřete knihu, již první scénérie postav a jejich vtipných až britkých dialogů Vás vtáhnou do děje. Téma velikonocních událostí znají věřící téměř z paměti, přesto netradiční ztvárnění v tomto komiksu obohatí každého, kdo přijme pozvání a otevře se textu. Kniha získala v roce 2019 ocenění na mezinárodním komiksovém festivalu ve francouzském Angoulême. Vhodné pro čtenáře od 7 do 77 let.

Via crucis, setkání s Ježíšem na křížové cestě našich životů a našich dějin

Tomáš Halík

VIA CRUCIS, křížová cesta od Tomáše Halíka, je víc než jen další inspirací v záplavě publikací o křížové cestě. „V našich životech stále znovu potkáváme Krista nesoucího kříž. Často se s ním mýjíme, mnohdy ho nepoznáváme. Přichází tak, jako přicházel ke svým učedníkům po svém vzkříšení... Legitimuje se však svými ranami. Potkáváme ho i v těch, kteří nesou těžké kříže pronásledování a chudoby všeho druhu. Potkáváme ho také v ranách lidí, které jsme sami zranili. A potkáváme ho i ve svých vlastních ranách.“ Z úvodu knihy.

Svátost smíření ve světle Ducha svatého

P. Josef Prokeš

Představujeme novinku, která by mohla potěšit mnohé. Malá útlá brožurka výrazné barvy s názvem Svátost smíření ve světle Ducha svatého. Autor kněz se zamýšlí nad tím, zda vůbec může být tento úkon radostný. Ano, když uvážíme, že svátost smíření je setkání s Bohem, který mě stvořil a má mě rád, nabízí uzdravení zranění, je posilou do budoucnosti, prozařuje celý život.

V Karmelitánském knihkupectví můžete nově nakoupit i **STŘÍBRNÉ ŠPERKY**, zejména křížky, řetízky, medailky, madonky, řetízky a přívěsky s anděličky. Milovníci čaje mohou vybírat z pestré nabídky čajů značky **SONNENTOR**.

Krásné dny a radostné nakupování v Karmelitánském knihkupectví přeje Majka Lachmanová.

Překvapivý výsledek Tříkrálové sbírky 2022 v Diecézi plzeňské – lidská solidarita překonala dosavadní rekord!

Na celém území diecéze, rozkládajícím se na území Plzeňského a Karlovarského kraje, bylo rozpečetěno celkem 1 372 pokladniček označených znakem Charity, které vydaly koledu ve výši 5 783 948 korun. Při součtu s dary zasílanými bankovním převodem nebo vykoledovanými online dosahuje výtěžek rekordu 5 979 469 korun. Výsledek je zhruba o 20 tisíc korun vyšší než v dosud nejhojnějším roce 2020 a je překvapením i pro samotné koordinátory sbírky. Jde o další svědectví o neutuchající velké solidaritě mezi lidmi, jež Tříkrálová sbírka sdružuje v zájmu o pomoc bližním.

Charita také nasadila historicky nejvyšší počet pokladniček. S většinou z nich vyrazili tři králové na koledu, zatímco 185 pokladniček bylo umístěno na veřejných místech, jako byly různé obchody, úřady či kostely. Podrobné informace o výsledku Tříkrálové sbírky v jednotlivých koledních místech Diecéze plzeňské jsou zveřejněny na webu Diecézní charity Plzeň www.dhcp.cz.

Také republikový součet Tříkrálové sbírky dosáhl zatím nejvyšší hodnoty: 139 133 008 korun a díky koledě online stále narůstá. Oproti roku 2020, kdy se naposledy koledovalo osobně, je to o více než 5 milionů korun. Oproti roku 2021 je to dokonce o necelých 58 milionů více. Souhrn všech výsledků z diecézí je přístupný na oficiálním webu sbírky www.trikralovasbirka.cz. Web poskytuje celoroční možnost koledy online, a dokonce i konkrétní zacílení finanční pomoci do lokality poblíž dárcova bydliště. Koleda online je tu také například pro ty, jimž je myšlenka Tříkrálové sbírky blízká, ale na setkání s koledníky neměli štěstí.

Rekordní výtěžek sbírky bude uplatněn na podporu charitních služeb starajících se o různé ohrožené skupiny lidí nebo na přímou pomoc lidem v nouzi či nemoci. V Diecézi plzeňské bylo předem sepsáno skoro šest desítek takových záměrů pomoci. Vykoledované peníze například podpoří domovy pro matky s dětmi v tísní, domovy pro seniory, pomáhající služby pro handicapované nebo nemocné, charitní péči o lidi bez domova, uplatněny budou i na nákup školních pomůcek dětem ze sociálně slabých rodin. Rozdělování finančních prostředků probíhá podle léta prověřeného klíče: 65 % se vrací do koledního místa, 15 % jde na podporu sociálních služeb a projektů diecézní charity, zajišťující pomoc ve více krajích, 10 % je příspěvkem na zahraniční rozvojovou a humanitární pomoc (u nás zejména vzdělávání dětí v Jižní Americe), 5 % podpoří projekty Charity Česká republika a 5 % jsou režijní náklady.

Většina koledníků i dárců si z tohoto ročníku odnesla radost ze setkání lidí s dobrým srdcem, potvrzení živé potřeby pokračování v přerušené tradici žehnání domácností a zpěvu koled, potvrzení, že jsme tu spolu a táhneme za jeden provaz při pomoci druhým.

„Všem koledníkům, všem organizátorům a pomocníkům nesmírně děkuji, jsem moc vděčný vám, dárci, za každý dar,“ říká ředitel Diecézní charity Plzeň, Jiří Lodr. „Náklady Charity na služby v Plzeňském a Karlovarském kraji dosahují 350 milionů korun a je to velký úkol zajistit kvalitní služby. Jejich financování je samostatná bolest, kterou vy všichni s námi sdílíte a pomáháte zvládnout. Letošní výsledek je nejvyšší výsledek u nás za dobu konání Tříkrálové sbírky. Pokud máte odvahu ještě pomáhat přes on-line kasičku na www.trikralovasbirka.cz, děkuji. Je tak důležité prožívat spojení v nesení úkolu i radosti z výsledku, která se pozná kvalitní pomocí člověka člověku. Děkuji všem městům, obcím, krajům, MPSV, kteří nám také pomáhají, i během Tříkrálové sbírky 2022,“ uzavírá Jiří Lodr.

Charita Česká republika je připravena pomoci Ukrajině

Východ Ukrajiny čelí humanitární krizi nepřetržitě od roku 2014. Charita potřebným lidem v zemi dlouhodobě pomáhá. V případě eskalace ozbrojeného konfliktu je Charita Česká republika ve spolupráci s partnerskou Charitou Ukrajina připravena poskytnout okamžitou humanitární pomoc lidem zasaženým válkou, ať již v oblastech bojů zůstanou, nebo uprchnou.

Na východní Ukrajině zajistila Charita Česká republika zvýšení dostupnosti a rozsahu poskytované zdravotní péče a pomohla zde vyškolit psychology v postupu při řešení posttraumatických stavů. Zároveň podporuje vnitřně vysídlené obyvatele země. Pomáhá také s rozvojem a poskytováním sociálních služeb i materiální pomoci.

Na pomoc lidem postiženým ozbrojeným konfliktem na Ukrajině můžete přispět na sbírkový účet: **55660022/0800, VS 104.**

Charita pomohla během Milostivého léta více než dvaceti zadluženým lidem zbavit se exekucí

Milostivé léto přineslo ve dnech 28. října 2021 až 28. ledna 2022 dlužníkům šanci zbavit se své exekuce pouze úhradou její jistiny a jednorázovým poplatkem exekutorovi. Dluh však musel být veřejnoprávní povahy anebo vůči soukromému věřiteli, který se do Milostivého léta dobrovolně zapojil. S dlužníky, kteří měli zájem na zbavení se exekucí, pracovaly také sociální služby Charity v Diecézi plzeňské, tedy na území Plzeňského a Karlovarského kraje. Ulehčit lidem nacházejícím se v dluhové pasti se podařilo v jedenadvaceti případech. Významně k tomu přispěl i dar Výboru dobré vůle Nadace Olgy Havlové.

Na pomoci dlužníkům při Milostivém létě vzájemně spolupracovalo několik charitních služeb, konkrétně Terénní krizová služba, Občanská poradna Cheb, Sociální poradna OCH Klatovy a plzeňská Poradna pro cizince. Nejvíce zájemců o oddlužení se našlo v Klatovech, kde vedle klientů poradny projevíly zájem i některé klientky Domova sv. Zdislavy pro matky s dětmi v tísní. Celkem uvedené sociální služby pracovaly s 34 zájemci. Bohužel, ne každý, kdo se snažil

o oddlužení, splňoval podmínky stanovené ve vypsáních pravidlech této mimořádné příležitosti zavedené v zákoně č. 286/2021 Sb. Potřebnou podporu tak bylo možné poskytnout 21 dlužníkům. Zhruba polovinu z nich tvořily matky samoživitelky pečující o dítě. Zájem projeвили ale také mladí jednotlivci nebo senioři a lidé v invalidním důchodu.

Velikou výhodou pro pomoc dlužníkům při Milostivém létě přinesl dar Nadace Olgy Havlové věnovaný Charitě Česká republika. Z něj obdržela Diecézní charita Plzeň 250 tisíc korun na úhradu jistin a jednorázových exekučních poplatků svým klientům, jež by sami na splacení jistiny a povinný poplatek exekutorovi nedosáhli. Část klientů však byla schopna tento základ splatit i sama nebo alespoň z poloviny. Darovaná částka byla v souhrnu uplatněna ve prospěch patnácti zadlužených lidí, jimž ukončení alespoň některé z jejich exekucí přinese důstojnější podmínky pro život. Podle dostupných zpráv panuje politická shoda na opakování Milostivého léta na podzim tohoto roku.

Zaměstnanci plzeňského magistrátu darovali rekordní množství oblečení a obuvi do sbírky Uklid' šatník

S rekordním zájmem se letos setkala charitativní sbírka Uklid' šatník!, kterou mezi zaměstnanci plzeňského magistrátu, městských obvodů, ale i spřátelených organizací uspořádal magistrátní odbor sociálních služeb. Z meziskladu v Kopeckého sadech 11 se odvezlo více než 170 velkoobjemových pytlů a krabic darovaného oblečení, bot, bytového textilu, hraček nebo sportovního vybavení, což je o 50 pytlů více než vloni. Po vytřídění směřovaly věci do Humanitárního skladu Diecézní charity Plzeň. Ta je rozdělí lidem, kteří pomoc potřebují. Třetí ročník akce Uklid' šatník! se konal pod záštitou primátora města Plzně Pavla Šindeláře. Sběrka trvala od 1. do 10. února, nyní může veřejnost darovat věci přímo Humanitárnímu skladu. Ten je v Cukrovarské ulici na č. 16 otevřen každý pracovní den: pondělí, středa: 9:00 – 12:00 a 13:00 – 14:30; úterý, čtvrtek: 9:00 – 12:00 a 13:00 – 17:00; pátek: 9:00 – 12:00.

Výdej stanů, spacích pytlů a karimatek lidem bez přístřeší v zimních měsících

V Humanitárnímu skladu Diecézní charity Plzeň na adrese Cukrovarská 16, Plzeň probíhá výdej vybavení lidem bez přístřeší pro překlenutí mrazivých nocí. V období od listopadu 2021 do ledna 2021 bylo vydáno 47 stanů, 78 spacích pytlů, 22 karimatek, 6 alumatek a 39 dek. Další desítky kusů těchto položek distribuovaly na území Plzně a okolí terénní služby Charity nebo dalších organizací věnující se lidem bez domova. Vybavení čerpá Humanitární sklad z darů veřejnosti a z dotace Magistrátu města Plzně.

10.–15. 7. 2022

Koločava

rodinná dovolená na kolech

Ferienhof Wiese, Příchovice u Přeštic

cyklovýlety **společenství** sdílení **tvorení** relax

duchovní doprovod **P. Petr Bauchner**

ubytování na **pokojích** nebo ve **vlastním stanu** na louce
sociální zařízení společné, **plná penze**

dospělí: 2800 Kč (stan: 2300 Kč)

děti 2-5let: 1000 Kč, **5-12let:** 2200 Kč (stan: 1700 Kč)

přihlášky na www.bip.cz/kolocava22

Z diáře biskupa Tomáše

1. 3.	9:30	Plzeň, Biskupství plzeňské, schůze vikářů
2. 3.	18:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv. s udílením popelce
3. 3.	11:00	Plzeň, Plzeňský Prazdroj, žehnání surovin na várku piva pro papeže Františka
3. 3.	14:00	Praha, Karolinum, inaugurace rektorky Univerzity Karlovy
6. 3.	14:00	Dolní Bělá, žehnání oblátského řeholního domu a kaple
6.–12. 3.		Exercicie biskupů
13. 3.	10:00	Plzeň, katedrála sv. Bartoloměje, pontifikální mše sv. s přijetím čekatelů křtu
14. 3.	17:00	Praha, katedrála sv. Víta, mše sv. na rozloučení s papežským nunciem
16. 3.	14:00	Plzeň, Biskupství plzeňské, setkání se studenty univerzity 3. věku
21. 3.	16:00	Karlovy Vary, krajský úřad, předání ocenění výhercům v soutěži sv. Ludmila
23. 3.	18:00	Památník Lidice, beseda v pořadu Křeslo pro hosta
25.–27. 3.		Horní Blatná a Pernink, postní rekolekce

ZPRAVODAJ PLZEŇSKÉ DIECÉZE

vydává 1x měsíčně Biskupství plzeňské, nám. Republiky 35, 301 14 Plzeň.

Odpovědná redaktorka:

Jana Lazarová, e-mailová adresa redakce: zpravodaj@bip.cz, tel.: 721 863 845, www.bip.cz. Evidenční číslo MK ČR E22167.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat zasláné příspěvky. Tiskne MK-tisk Plzeň. Uzávěrka tohoto čísla: 15. 2. 2022, uzávěrka příštího čísla: 15. 3. 2022